

УДК 338.4:330

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙ У СФЕРІ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Н.Г. ЦАРУК,

асистент кафедри бухгалтерського обліку ВП НУБіП України
"Ніжинський агротехнічний інститут", м. Ніжин, Україна

В тезах доповіді розкрито питання необхідності використання інновацій у сфері сільського господарства, отримання належної фінансової підтримки та розвитку інноваційної діяльності для вирішення проблем виходу на зарубіжні ринки.

Ключові слова: інноваційна діяльність, сільське господарство, інноваційні технології, зовнішній ринок, зовнішньоекономічна діяльність.

В період подолання кризи в Україні актуальним є питання розвитку інноваційних процесів у сфері сільського господарства. Особливо важливим є залучення інноваційних технологій при здійсненні підприємствами зовнішньоекономічної діяльності. Основною проблемою при цьому є підтримка науково-технічного і освітнього потенціалу на належному рівні та постійне фінансування проектів розвитку інноваційної діяльності.

Інноваційний розвиток України досліджували багато вітчизняних авторів. Серед них можна виділити Л. Гаман, І. Павленко, Д. Кокоріна, М. Згуровського, В. Семеноженка та інших наукових діячів, що приділяють увагу розвитку інноваційної діяльності та її необхідності для розширення виробництва при виході на світовий ринок.

Метою тез доповіді є розкриття необхідності використання інновацій у сільському господарстві, отримання належної фінансової підтримки та розвитку інноваційної діяльності для вирішення проблем виходу на зарубіжні ринки.

Подолання кризових явищ та вибір правильних орієнтирів економічного розвитку АПВ свідчить, що найоптимальнішим із можливих напрямків у сільськогосподарській сфері є інноваційна. Лише таким чином можна швидко і ефективно трансформувати сільськогосподарське виробництво, стимулювати мале і середнє підприємництво та водночас забезпечити вихід на світовий ринок, що надзвичайно важливо для нашої держави з її величезним потенціалом аграрної країни [1].

Поряд з постійним розвитком інноваційних технологій завжди існує ризик. Уникнути його цілком в інноваційному підприємстві не можливо, оскільки інновації і ризик – дві взаємозалежні категорії. Інноваційна діяльність має високий ступінь невизначеності.

Дуже важко передбачати, яке нововведення буде мати успіх на ринку, а яке не буде користатися попитом. Тому інноваційним підприємствам у першу

чергу варто ретельно аналізувати інноваційні проекти для того, щоб уникнути можливих помилок на самій ранній стадії - стадії відбору проектів.

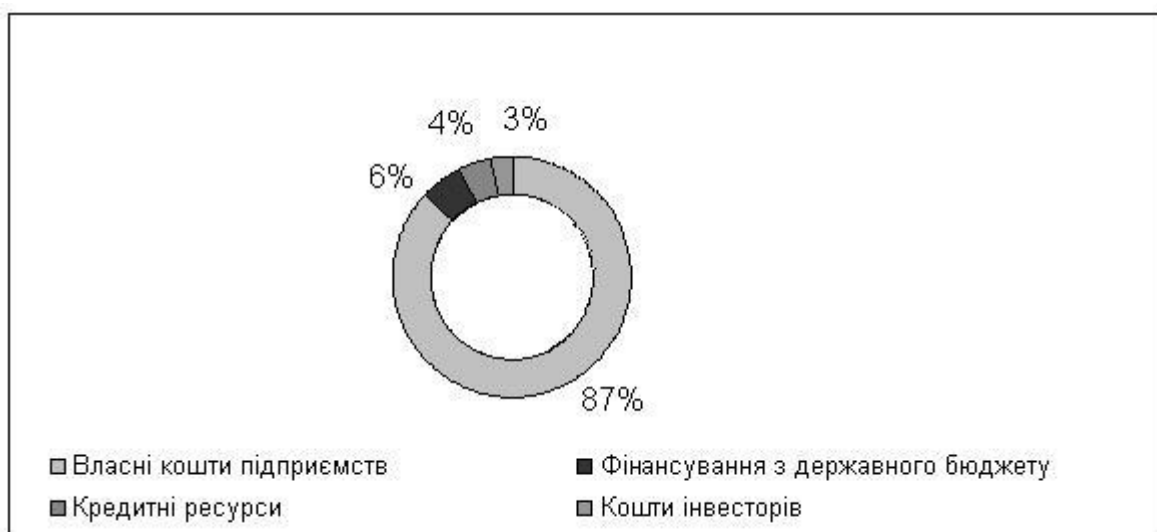
Активізації інноваційної діяльності в сільському господарстві на етапах розробки, апробації та відтворення новацій сприятиме створення технопарків, дослідних станцій й інших інноваційних структур. Це прискорить процес поширення і впровадження новацій, а також ліквідації тіньового ринку в аграрній сфері [2].

Для здійснення інноваційного розвитку використовуються два підходи до розв'язання проблем: стабілізація і розвиток сільськогосподарських і харчових підприємств та розробка шляху розвитку з урахуванням регіональних аспектів [3].

В умовах реформування української економіки виникла проблема пошуку фінансових джерел активізації інноваційної діяльності – прийняття відповідних законів, надання пільг, створення приватного капіталу, стимулювання припливу в науку талановитої молоді, оновлення наукових кадрів через удосконалення системи оплати праці та відродження престижу професії науковця.

На початку 2011 року Держіннофондом було запропоновано комплексний підхід до розвитку інноваційної сфери за допомогою інвестування. Запровадження такого підходу до розробки інноваційно-інвестиційних підходів дозволить забезпечити збалансований економічний, екологічний і соціально-культурний розвиток підприємств, закріплення позицій на внутрішньому та зовнішньому ринках, знайти шляхи вирішення найбільш гострих і значущих для них проблем.

На його основі було складено структуру фінансування розвитку інноваційних заходів на підприємствах України.

Рис. 1. Структура джерел фінансування інноваційних заходів на підприємствах України [4]

З наведених даних очевидно, що основним джерелом є власні кошти суб'єктів господарювання і у майбутньому слід спиратися на них. Висока

ризикованість інноваційних проектів зумовлює низьку частку коштів інвесторів і кредитних ресурсів.

Особливо важливим фактором є ставлення робітників до інноваційних процесів, розвиток їх свідомого бажання вкладати свої знання й навички в інноваційну сферу. Дослідження, проведені на вітчизняних підприємствах із цього питання, виявили, що серед керівників вищого й середнього рівнів підтримують і беруть участь в інноваційних питаннях у середньому 70% респондентів, 10% опитаних чинять опір, 12% взагалі не визначилися. Такі дані свідчать про середній рівень зацікавленості працівників українських підприємств у розвитку інновацій.

В сучасних умовах відбувається багато змін, які впливають на інноваційний потенціал і які слід враховувати при управлінні його розвитком. Це розширення варіантів використання ресурсів для досягнення цілей інноваційної діяльності, посилення функцій з мобілізації й ефективного використання інноваційних ресурсів, підвищення ролі ймовірнісних факторів, пов'язаних із визначенням напряму інноваційного потенціалу, ускладнення змісту, структури й динаміки ресурсної бази інноваційного розвитку економічних суб'єктів.

Таким чином, на даному етапі розвиток інноваційної сфери при виході сільськогосподарських підприємств на зарубіжні ринки є основою подолання кризової ситуації у виробничій діяльності підприємств. Найголовнішими факторами слабого розвитку є постійне реформування економіки, недостатнє фінансування з боку влади та інвесторів, а також небажання частини українських працівників застосовувати свої знання й навички в інноваційній сфері. Самофінансування інноваційних заходів, на даний момент, найбільше використовується підприємцями, а саме тому інноваційна діяльність характеризується низькими темпами розвитку.

Література

1. Лайко П.А., Кулієв М.М. Інноваційні процеси в аграрному секторі економіки. Економіка АПК. – 2009. – № 9. – С. 26-30.
2. Іртищева І.О. Побудова інноваційних моделей регіональної агропродовольчої сфери на інтеграційній основі. Економіка АПК. – 2009. – № 9. – С. 39-43.
3. Гнаткович О.Д. Активізація інновацій у сільське господарство України. [Електронний ресурс] / <http://www.economy.nayka.com.ua>.
4. Захарченко В.И. Інноваційний потенціал підприємства як об'єкт економічного дослідження [Електронний ресурс] / <http://www.ldpu.org.ua>.

Развитие инноваций в сфере сельского хозяйства при осуществлении внешнеэкономической деятельности

Царук Н.Г.

В тезисах доклада раскрыт вопрос необходимости использования инноваций в сфере сельского хозяйства, получения надлежащей финансовой поддержки и развития инновационной деятельности для решения проблем выхода на зарубежные рынки.

***Ключевые слова:** инновационная деятельность, сельское хозяйство, инновационные технологии, внешний рынок, внешнеэкономическая деятельность.*

Development of innovations in the field of agriculture during realization of foreign economic activity

Caruk N.G.

In the theses of lecture the question of necessity of the use of innovations is exposed in the field of agriculture, receipt of the proper sponsorship and development of innovative activity for the decision of problems of going into foreign markets.

***Keywords:** innovative activity, agriculture, innovative technologies, foreign market, foreign economic activity.*